

เทศบัญญัติ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลห้วยนาง
อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ประกาศเทศบาลตำบลห้วยนาง

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่สภาเทศบาลตำบลห้วยนาง ได้พิจารณาเห็นชอบให้เทศบาลตำบลห้วยนางตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลห้วยนาง สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไปแล้ว นั้น

ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง ได้เห็นชอบให้เทศบาลตำบลห้วยนาง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังกล่าวแล้ว ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือจังหวัดตรัง ที่ ตง ๐๐๒๓.๔/๘๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายชรินทร์ ชูแก้ว)

นายกเทศมนตรีตำบลห้วยนาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากกระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการออกเทศบัญญัติ เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประกอบกับในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยนาง ได้มีการเลี้ยงสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทในปริมาณที่มาก เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุมชน และสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยนาง เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลห้วยนาง ซึ่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จังตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลห้วยนางโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลห้วยนาง และผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยนาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลห้วยนาง ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยนางแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน เทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ความรวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ที่ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลห้วยนาง

/ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์...

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ของเทศบาลตำบลห้วยนางเป็นเขตควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประเภท สุนัข และแมว โดยเด็ดขาด

๑.๑) บริเวณที่หรือทางสาธารณะ

๑.๒) บริเวณพื้นที่ของหน่วยงานราชการ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(ก) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ แมว นก กระต่าย และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกัน และควบคุมมิให้เกิดมลพิษอันเกิด จากการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของ สัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

(๕) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำ

ความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการ เพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมาย กำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มี เครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(ข) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท สุนัข และต้องอยู่ภายใต้ มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัข โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของ สุนัข มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคนจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(๔) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกัน เป็นระยะเวลานาน ๆ เป็นต้น

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

/(๖) ต้องรับผิดชอบ...

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัข เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแล ความเป็นอยู่ของสุนัขให้เป็นปกติสุข

(๗) เมื่อสุนัขตาย เจ้าของสุนัขจะต้องกำจัดซากสุนัขให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการ ปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่ สุนัขตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัข เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่ เกิดจากสุนัขมาสู่คน

(๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขแยกกันสุนัขไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้สุนัขมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

(๑๒) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าว จะต้องผูกสายลากจูง ที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก และจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(ค) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิด ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการ เพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่ กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้อง จัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(ง) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้าย หรือเข้าข่ายดุร้ายทุกประเภท และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตาม (ก) (ข) (ค) ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

(๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มิดชิด มั่นคง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภท เพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(๓) ปฏิบัติการอื่น ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด/

/ข้อ ๖ ในกรณี...

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลห้วยนาง แต่ถ้ามการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร ให้เทศบาลตำบลห้วยนางสามารถตั้งงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและเกิดขึ้นจริง และเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยอย่างน้อย ๓๐ วัน หลังจากนั้นให้ตกเป็นรายได้ของเทศบาลตำบลห้วยนาง

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลห้วยนาง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลห้วยนาง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลห้วยนาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายชรินทร์ ชูแก้ว)

นายกเทศมนตรีตำบลห้วยนาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายลือชัย เจริญทรัพย์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง